

## ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΡΕΤΑΙΟΣ

Τὴν 25<sup>ην</sup> Μαρτίου τοῦ 1893 ἔτους ἐκηδεύετο ἐν μέσῳ πανδήμου βαθυτάτου πένθους ὁ μέγιστος τῶν εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐπιφανέστατος τῶν χειρουργῶν τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος.

Ὁ Θεόδωρος Ἀρεταῖος<sup>1</sup> ἐπιτυχῶς πάνυ προσλαβὼν

<sup>1)</sup> Ὁ Θεόδωρος Ἀρεταῖος ἐγεννήθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 2 Αὐγούστου τοῦ 1829. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ Σμύρνης ἔλκων τὴν καταγωγὴν καὶ ἐκ τῶν καλῶν ἀρχιτεκτόνων ἐν τοῖς τότε χρόνοις, ἦλθεν εἰς Ἑλλάδα ἅμα σχεδὸν τῇ ἀποκαταστάσει τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς, ἐγκαταστὰς τὸ μὲν πρῶτον ἐν Ναυπλίῳ, εἶτα δ' ἐν Ἀθήναις. Ὁ πατὴρ τοῦ Ἀρεταίου ἀπεβίωσε νεώτατος καταλιπὼν μικρὰν τινα περιουσίαν, ἣν μετὰ συνέσεως ἐχρησιμοποίησεν ἡ χήρα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων τῆς. Τὰ πρῶτα γράμματα ὡς καὶ τὴν ἐγκύκλιον παιδευσιν ἐπαιδεύθη ὁ Ἀρεταῖος ἐν τῇ γενεθλίῳ πόλει, εἰς δὲ τοὺς φοιτητὰς τῆς ἰατρικῆς Σχολῆς ἐνεγράφη τῇ 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1848 ἔτους ἐν ἡλικίᾳ 19 ἐτῶν. Μὴ ἐπιμείνας μέχρι τῆς προσκτήσεως διπλώματος τῆς Σχολῆς, ἀνεχώρησεν εἰς Βερολίνον ὅπου συμπληρώσας τὰς σπουδὰς του ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς τῷ 1853. Παρέμεινε δ' ἐφεξῆς ἐπὶ τριετίαν ἐν Εὐρώπῃ συμπληρῶν τὰς γνώσεις του καὶ ἐξασκούμενος εἰδικῶς περὶ τὴν χειρουργικὴν ἐκ περιτροπῆς ἐν ταῖς κλινικαῖς Βερολίνου, Βιέννης καὶ Παρισίων. Τῷ 1856 κατῆλθεν εἰς Ἀθήνας, τῆς δ' ἀφίξεως αὐτοῦ συμπεσοῦσης τῇ τότε συντελεσθείσῃ ἰδρύσει τῆς Ἀστυκλινικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Δημ. Ὀρφανίδου, διορίσθη ὁ Ἀρεταῖος προϊστάμενος τοῦ χειρουργικοῦ τμήματος αὐτῆς. Τῇ 22 Νοεμβρίου τοῦ 1863 ἐγένετο ὑφηγητὴς τῆς Ἐγχειρητικῆς καὶ Ἐπιδησιολογίας καὶ τῇ 4 Φεβρουαρίου 1864 διορίσθη ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς Χειρουργίας. Ἀπαλλαγείς καὶ ἀποκαταστάς αὐθις ἐν τῇ θέσει αὐτῇ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους, παρέμεινε διδάσκων ὡς ἔκτακτος καθηγητὴς μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1870, ὅτε προήχθη εἰς τακτικόν, διαδεχθεὶς

